

[Handelsministeren]

anstalninger ved anvendelse af de utraditionelle energikilder. Men det må også være klart, at når det gælder disse energikilder, skal der tages miljøpolitiske og sikkerhedsmæssige hensyn.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg takker ministeren for svaret. Imidlertid synes jeg ikke, at vi i tilstrækkeligt omfang fik klargjort, hvad ministerens holdning måtte være.

Når jeg har stillet spørgsmålet til handelsministeren, så er det, fordi det er ham, der er minister for energispørgsmål. Oprindeligt havde jeg tænkt mig at stille spørgsmålet til statsministeren.

Det, vi oplever i disse år, er, at vi her i Folketinget har vedtaget en række love, afsat en stor portion penge til støtte af utraditionelle energikilder, men disse penge finder ikke anvendelse i særlig stort omfang. Det, der nemlig sker, er, at når den enkelte står og skal i gang med sit projekt, så mødes han af enormt store hindringer. Vores forsøg på at fremme utraditionelle energikilder drukner i ansøgninger og i papirbunker. Det er amtslige myndigheder, det er kommunale myndigheder, det er fredningsmyndigheder, det er miljølove, det er planlove, det er zonetlove, og det er en lang række andre hindringer, som gør, at vi i realiteten i dag ikke har fået etableret ret mange af disse utraditionelle energikilder, som vi har ønsket med disse love.

Hvis jeg eksempelvis spørger ministeren, hvor mange vindmøller der har fået tilskud, eller hvis jeg spørger, hvor mange biogasanlæg der har fået tilskud, så tror jeg, at han vil have svært ved at nævne ret store tal. Jeg mener derfor, at det er på høje tid, at vi nu får ministeren til at skære igennem, at vi nu beder ministeren om at samle de myndigheder, som er impliceret i dette område, og af hensyn til muligheden for at fremme utraditionelle energikilder får fastlagt nogle retningslinjer, sådan at vi ved, hvad vi skal rette os efter.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg nævnte i mit første svar, at det ikke hovedsagelig er administrative foranstaltninger og hindringer, som bevirker, at man ikke kan komme længere med anvendelsen af

utraditionelle energikilder. Det er først og fremmest, fordi økonomien ved solvarme, vindmøller m.v. er mindst end økonomien ved de traditionelle energikilder. Derfor er det vanskeligt for folk, der har bygget huse med solfangere på tagene, at få dem solgt, og det er vanskeligt at få gennemført et system med vindmøller, der er så økonomisk bæredygtigt, at folk foretrækker det fremfor anden energi.

Men det er da rigtigt, at der er situationer, hvor borgeren finder, at han trods økonomien vil gennemføre sådanne foranstaltninger, og hvor han så kan støde på vanskeligheder i planlægningslovgivningen eller møde andre vanskeligheder, når han forhandler med myndighederne. Det er givet, at der her foreligger et afvejningsproblem, fordi man ikke alene skal tage hensyn til den politik, som jeg står for på energiområdet, nemlig at det gælder om at spare mest muligt på olien og derfor finde alternative energikilder og anvende dem, men man skal jo også tage hensyn til, at miljøet ikke bliver ødelagt. De to ting skal altså afvejes over for hinanden i en række konkrete situationer, hvor der kan blive tale om, at der kommer for megen støj, og der kan blive tale om, at man ødelægger det landskabsmæssige udseende m.v.

Jeg har, som jeg sagde før, talt med miljøministeren om det, og han er enig med mig i, at vi også må tillægge det energibesparende selvstændig betydning i vurderingen af, hvorvidt man skal give tilladelser til at placere vindmøller og andet. Men vi kan ikke sådan skære det ud i pap og lave nogle faste regler, der ikke kan fortolkes, for det er forskellige hensyn, der skal vejes mod hinanden, og det er jo i meget høj grad et skøn, der til sidst bliver afgørende for, om man siger ja eller nej.

Svend Erik Hovmand (V):

Det er klart, at vi må tage forskellige hensyn, og at vi også skal tage hensyn til miljøet.

I den situation, vi befinder os i, hvor vi har behov for at få alternative energikilder, tror jeg, at vi alle sammen er enige i, at vi bør bestræbe os så meget, som det overhovedet er muligt, på at fremme disse muligheder. Derfor skal mit sidste spørgsmål til ministeren være: vil ministeren tage et konkret initiativ med henblik på at lette administrationen